

Warszawa, 2019.05.06

WYROK
Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim
z dnia 6 maja 2019 r.

Zespół orzekający Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim w składzie:

1. Przewodniczący - Jerzy Paśnik
2. Arbiter - Marcin Melzacki
3. Arbiter - Ludwik Żukowski
- 4.

protokolant – Agata Kruszewska

po rozpoznaniu odwołania Pana [REDAKTOWANO] z dnia [REDAKTOWANO] od prawomocnego orzeczenia [REDAKTOWANO] z dnia [REDAKTOWANO] i podwyższającego z 3 miesięcy do 12 miesięcy karę dyscyplinarną zawieszenia w prawach działacza, trenera i sędziego a nałożoną na Skarżącego orzeczeniem [REDAKTOWANO] z dnia [REDAKTOWANO]

orzeka

1. Uchyła zaskarżone orzeczenie [REDAKTOWANO] z dnia [REDAKTOWANO] w całości, przy czym:
 - a/ w części dotyczącej zarzutu naruszenia przez Skarżącego zasad wykonania wymierzonej mu kary dyscyplinarnej umarza postępowanie dyscyplinarne;
 - b/ pozostałej części sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania przez [REDAKTOWANO] jako organu dyscyplinarnego II instancji.
2. Określa wpis końcowy na kwotę 3.000 zł, który przypada Trybunałowi Arbitrażowemu do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim w całości.
3. Kosztami postępowania przed Trybunałem Arbitrażowym przy Polskim Komitecie Olimpijskim, w tym kosztami wpisu i zastępstwa procesowego Skarżącego obciąża [REDAKTOWANO] zobowiązując do zwrotu tych kosztów Pan [REDAKTOWANO]

UZASADNIENIE

I. Stan sprawy

W dniu [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] odbywały się zawody [REDAKTOWANO] w czasie których Skarżący wraz z innymi osobami zakwestionował prawidłowość prowadzenia tych zawodów a wyrażającą się w skróceniu przewidzianego przepisami międzynarodowymi czasu na oddanie strzału przez zawodnika.

Uchybienie to zostało zgłoszone przedstawicielowi [REDAKTOWANO] - Panu [REDAKTOWANO] który nie zareagował i z tego względu Skarżący oraz inne osoby zaprotestowały przeciwko tej bezczynności i uniemożliwiły dalsze prowadzenie zawodów.

Nadto pomiędzy Skarżącym [REDAKTOWANO] doszło do wymiany zdań, w trakcie której Skarżący miał co najmniej dwukrotnie użyć wobec swojego rozmówcy zwrotu „łobuz.”

Na wniosek [REDAKTOWANO] oraz [REDAKTOWANO] Komisja [REDAKTOWANO] na odbytym w dniu [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] posiedzeniu wszczęła przeciwko Skarżącemu oraz innym osobom postępowanie dyscyplinarne, w ramach którego zachowanie Skarżącego zostało zakwalifikowane jako działanie godzące w dobre imię Związku, stanowiące publiczną krytykę oraz publiczne znieważenie innych uczestników zawodów sportowych, tj. jako przewinienia dyscyplinarne w rozumieniu postanowień „Regulaminu [REDAKTOWANO] (odpowiednio - § 43 pkt 1 i 2 oraz § 47 pkt 1).

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Komisja [REDAKTOWANO] na odbytym w [REDAKTOWANO] w dniu [REDAKTOWANO] posiedzeniu uznała Skarżącego winnym popełnienia zarzucanych mu czynów i orzeczeniem z dnia [REDAKTOWANO] wymierzyła mu karę 3 miesięcy zawieszenia w prawach działacza, trenera i sędziego.

Od orzeczonej kary Skarżący złożył w dniu [REDAKTOWANO] do [REDAKTOWANO] jako organu II instancji odwołanie, w którym - poza zarzutami - zawarł również wnioski dowodowe.

W odpowiedzi Zarząd Związku pismem, datowanym na dzień [REDAKTOWANO], poinformował pełnomocnika Skarżącego, że na posiedzeniu w dniu [REDAKTOWANO] zapoznał się odwołaniem i uznał dotychczas zebrany materiał dowodowy za wystarczający do rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia bez udział stron.

W stanowiącym składową część powyższego pisma orzeczeniu dyscyplinarnym Zarząd Związku podtrzymał w całości ustalenia Komisja [REDAKTOWANO] a nadto zarzucił Skarżącemu, że w okresie obowiązywania kary zawieszenia wielokrotnie naruszył warunki jej wykonania i na tej podstawie podwyższył wymierzoną w I instancji karę zawieszenia do 12 miesięcy.

Od orzeczenia o karze Skarżący odwołał się do Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim, wnosząc o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia oraz o uchylenie obu orzeczeń dyscyplinarnych i umorzenie postępowania na podstawie przesłanki „*ne bis idem*” lub alternatywnie - o stwierdzenie naruszenia w postępowaniu dyscyplinarnym zasad „*reformationis in peius*” oraz prawa do obrony i również umorzenia na tej podstawie postępowania dyscyplinarnego.

Nie budzi wątpliwości fakt, że orzeczenie Zarządu [REDAKTOWANE] choć formalnie ma charakter nadzorczy, to w istocie nie spełnia tych wymogów, albowiem organ ten zupełnie nie ustosunkował się do podniesionych w skardze zarzutów a nadto rozszerzył zakres postępowania odwoławczego o zachowania Skarżącego, mające miejsce po wymierzeniu mu kary dyscyplinarnej a które nie były przedmiotem postępowania dyscyplinarnego przed organem I instancji.

Takie działanie w sposób oczywisty narusza zasadę dwuinstancyjności postępowania dyscyplinarnego, wyrażoną w art. 45b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 o sporcie (tekst jedn. Dz., U. z 2018 r., poz. 1263 z późn.zm.) i powtórzoną w § 51 ust. 1 regulaminu dyscyplinarnego.

Jednocześnie podwyższenie Skarżącemu w postępowaniu odwoławczym wymiaru kary w sytuacji, gdy tylko on korzystał ze środka odwoławczego czyni zasadnym zarzut naruszenia zasady *reformatio in peius* (§82 Regulaminu Trybunału w zw. z art. 443 kpk).

Ponadto zwrócić należy uwagę na fakt naruszenia zaskarżonym orzeczeniem § 73 Regulaminu Dyscyplinarnego Związku, w sposób enumeratywny wyliczający rodzaje rozstrzygnięć drugoinstancyjnych, w których wymogów nie spełnia zaskarżone orzeczenie Zarządu Związku.

Powołane okoliczności powodując zatem konieczność uchylecia zaskarżonego orzeczenia II instancji w całości i umorzenia postępowania dyscyplinarnego w zakresie zarzutu naruszenia przez Skarżącego zasad wykonania wymierzonej mu w I instancji kary dyscyplinarnej z uwagi na fakt brak znamion przewinienia dyscyplinarnego, albowiem wydane w I instancji orzeczenie dyscyplinarne do czasu uprawomocnienia nie podlega wykonaniu (§ 77 Regulaminu Dyscyplinarnego).

2. Skład orzekający stwierdza, że uwagi na niekompletność materiału dowodowego nie jest w stanie merytorycznie ustosunkować się do zasadności zarzutów Skarżącego, dot. przesłanek i przebiegu jego zachowania na zawodach w [REDAKTOWANE] polegających na wstrzymaniu przeprowadzenia zawodów i konfliktu z Panem [REDAKTOWANE]

W dostarczonej Trybunałowi przez Związek dokumentacji brak jest nie tylko protokołów przesłuchania świadków, ale nawet ich oświadczeń, które mieli składać na potrzeby prowadzonego postępowania dyscyplinarnego jak również protokołu z przeglądu materiału fotograficznego, dostarczonego przez Skarżącego.

Wspomniane braki nie mogły zostać usunięte przez własne działanie składu orzekającego w niniejszej sprawie i uzasadniały uchylene zaskarżonego orzeczenia do ponownego rozpoznania w powyższym zakresie.

3. Rozpatrując ponownie odwołanie Skarżącego organ II instancji powinien spowodować podjęcie czynności dowodowych, zmierzających przeprowadzenia ustaleń, mających na celu stwierdzenie:

- czy w trakcie zawodów w [REDAKTOWANE] rzeczywiście doszło do naruszenia przez organizatorów obowiązujących reguł współzawodnictwa sportowego przez nieuprawnione skrócenie czasu oddania strzału i czy powołane do kontroli przestrzegania tych zasad podmioty, mimo

Ponadto wniósł o przeprowadzenie przez Trybunał dowodów z przesłuchania wskazanych w skardze świadków oraz wysłuchania Skarżącego.

Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] skład orzekający Trybunału uwzględnił wniosek pełnomocnika Skarżącego i wstrzymał wykonanie orzeczenia do czasu wydania wyroku z uwagi na fakt zwołania przez uprawnione władze [REDAKTOWANO] nadzwyczajnego zjazdu delegatów i podnoszoną przez pełnomocnika Skarżącego niemożność uczestnictwa Skarżącego w jego obradach.

II. Stan faktyczny sprawy

Mimo wezwania Trybunału Zarząd [REDAKTOWANO] dopiero po prawie 4 miesiącach przesłał odpowiedź na skargę, w której kwestionuje zasadność podniesionych w skardze zarzutów i wnosi o jej oddalenie.

Do stosownego pisma załączył kopie dokumentów z postępowania dyscyplinarnego, które – jak wynika z załączników skargi [REDAKTOWANO] nie są kompletne.

Na rozprawę w dniu [REDAKTOWANO] stawił się jedynie Skarżący wraz ze swoim pełnomocnikiem, nie stawił się natomiast prawidłowo powiadomiony reprezentant [REDAKTOWANO].

Przewodniczący składu orzekającego stwierdził, że z racji prawidłowego powiadomienia nie ma przeszkód do merytorycznego rozpoznania skargi i udzielił głosu pełnomocnikowi Skarżącego, który podtrzymał zarzuty podniesione w skardze.

Następnie Skarżący stwierdził, że już od [REDAKTOWANO] r. jest adresatem szeregu oskarżeń ze strony władz Związku, który w związku z prawomocnym wyrokiem sądu powszechnego o ochronę dóbr osobistych zamieścił na stronie internetowej związku przeprosiny.

Podkreślił ponadto, że jedynym celem jego działania było zapewnienie przestrzegania regulaminów sportu [REDAKTOWANO] i zapewnienie uczestniczącym we współzawodnictwie sportowym zawodnikom przestrzegania ich uprawnień podczas zawodów a nie względy natury osobistej.

III. Skład Orzekający zważył co następuje:

1. Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy PKOl jest właściwy do rozpoznania niniejszej sprawy na podstawie art. 1 ust. 2 statutu Trybunału w zw. z § 80 Regulaminu dyscyplinarnego [REDAKTOWANO].

2. Zebrany w sprawie materiał dowodowy, aczkolwiek można mieć wątpliwości co do jego zupełności, pozwala zdaniem składu orzekającego rozpoznać skargę [REDAKTOWANO] i ustosunkować się do podniesionych w niej zarzutów.

interwencji Skarżącego i innych osób uchyliły się od jakiegokolwiek reakcji oraz czy te okoliczności były lub mogły być wyłączną pobudką działania Skarżącego;

- jaki był szczegółowy przebieg zdarzenia pomiędzy Skarżącym a Panem [REDACTED]

Wspomniane czynności dowodowe należy utrwalić w przepisanej formie, tj. sporządzenia protokołu dla każdej z czynności dowodowych.

4.O kosztach postępowania orzeczono na podstawie § 88 ust. 1 i 3 Regulaminu Trybunału w zw. z § 10 Regulaminu kosztów Trybunału.

